

гнѣвъ сж се връщали и опустошавали селищата на равна Тракия. Не веднажъ и свиднитѣ синове на нашия народъ сж стигали по тѣзи мѣста и сж се връщали като победители.

Но тази крепостна стена не можа да задържи новитѣ завоеватели на п-ва — турцитѣ. Тѣ обсаждатъ града, завладяватъ останалитѣ земи на полуострова, създаватъ шпионска мрежа между чужденцитѣ въ Цариградъ и едва 100 години, следъ като стѣпиха на Галиполи, султанъ Мохамедъ II предприема системна обсада на града. Той издига голѣма стена на северъ и организира своя флота подъ ръководството на българина Балта-олу. Презъ 1453 год. се започва нападението по суша и по море, но Златниятъ рогъ е затворенъ и крепостта — неуязвима. Презъ една нощъ турцитѣ сполучватъ незабелязано да извлѣкатъ по насмолени греди и да спуснатъ въ Златния рогъ 42 кораба. Градътъ билъ изненаданъ. Започва се отчаянъ бой. Шпионитѣ сж на работа. Тѣ оставятъ една малка входна врата отворена и неприятелътъ навлиза. Първиятъ войникъ, който се качилъ на крепостта, споредъ френския писателъ Ламартинъ, билъ българинъ. Така на 25 май 1453 г. падна Цариградъ. Завоевателятъ възвестява, че могъществото на новата държава ще се изгражда занаяпредъ „съ перото на учения, молитвата на благочестивия и милостта на силния“. Слиза отъ историческата сцена единъ великъ народъ. Падна една многовѣковна култура. Върху нейнитѣ развалини ще се строи нова държава. Цариградъ става срѣдище на турската култура. Голѣмитѣ богатства, които сж се добивали отъ пространната империя, дали възможностъ на всевластнитѣ султани да издигнатъ величествени сгради, които ни свидетелствуватъ и днесъ за тежката участъ на поробенитѣ и за безграничното могъщество на завоевателитѣ.

Паметници отъ турско време. Това сж многото красиви джамии и голѣмитѣ вълшебни султан-